

radikale Betragtning havner jeg i Grunden i den Opfattelse, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 6te Valgkreds (Alberti) har mest Ret, naar han ønsker, at vi skulle tage dette Lovforslag uforandret, som det foreligger, for ikke at udsætte dets Skæbne for Fare, ved at bringe det ind under yderligere Forhandlinger frem og tilbage mellem Tingene. Jeg kan ikke se rettere, end at det alligevel bevirker en Fremgang for Hustruens Selvstændighed, som vi skulle paaskønne og tage imod, som det er, selv om man fra forskellige Sider kunde ønske det anderledes, idet jeg altsaa samtidig hævder, at en Vej, som vilde føre ind i det Spor, at man forsøger paa at skabe et Fællesskab mellem Ægtefæller med fri Raadighed for begge Parter over et Fællesbo, er ufarbar, og den vil ikke være retfærdig, navnlig heller ikke over for Ægtemanden. — Maa jeg nu fra disse Højder springe ned til det ganske lille praktiske Forhold, som har været Anledning til, at jeg har taget Ordet. Denne Lov vil, naar den bliver vedtagen, bevirke en betydelig Indtægtsformindskelse for alle saadanne Skattekommuner, som ansætte den personlige Skat efter Regler, hvorved der sker et Fradrag for Indtægter under et vist Beløb. Kjøbenhavns Kommune er en saadan Kommune — den er desværre den eneste Kommune, som sætter sin Skat paa denne Maade. Jeg siger desværre; thi hvis der var mange saadanne Kommuner, vilde rimeligvis Opmærksomheden allerede være bleven henvendt paa denne Sag i højere Grad, end det maaske nu kan ventes at ske. For at forklare ærede Medlemmer, hvorledes Forholdet er, vil jeg begynde med at sige, at efter den kjøbenhavnske Indkomstskattelov af 1861, som i dette Stykke ikke blev forandret ved Loven af 1887, blive Indtægter indtil 2,200 Kr. inklusive underkastede et Fradrag. Dette Fradrag foretages efter forviklede og ret vilkaarlige Regler. For at lette Opfattelsen af, hvad jeg sigter til, vil jeg imidlertid holde mig til det Fradrag, der vil blive Tale om efter det forelagte Indkomstskattelovforslags § 8, hvorefter der sker et Fradrag af 700 Kr. for alle Indtægter her i Kjøbenhavn. Nu se ærede Medlemmer let, at hvis en Familie har en Indtægt af, lad os sige 3,000 Kr.,

og Manden og Konen kunne indrette sig saaledes, at de kunne sige: Vi indbringe hver lige meget, vi skabe Særeje — det giver en Særindtægt af 1,500 Kr. for hver af Ægtefællerne — vil der altsaa for denne Husholdning ske Fradrag af 1,400 Kr., 2 Gange 700, medens der derimod, hvis det var en samlet Indtægt, kun vilde ske Fradrag af 700 Kr. Nu kan man maaske sige: det er en Bagatel, ikke noget, der har noget at betyde, men det har uhyre meget at betyde. For Kjøbenhavns Kommune ere $\frac{4}{5}$ af Skatteyderne i den Stilling, at der sker et Fradrag fra deres Indtægter. Man kan fremdeles sige: Ja, men det er retfærdigt, det er demokratisk, det er smukt, at man kan gaa denne Vej. Men dertil vil jeg sige: nej, det er det aldeles ikke; thi naar man i Virkeligheden vil overveje, hvad det er, der i Almindelighed vil blive Særeje for Hustruen, saa vil det i et stort Antal Tilfælde blive Rente af en arvet Kapital, som bliver sat ud for vedkommende Hustru. Og naar vi altsaa huske paa, at det jo drejer sig om Indtægter indtil 2,200 Kr. efter den nugældende Skattelov, vil det altsaa sige, at det kan være Renten af en Kapital, der dog efter vore smaa Forhold er ret betydelig, nemlig 50,000 Kr. Og efter Skatteloven vil Fradraget altid være Renten af en Kapital paa 10,000 Kr. Det forekommer mig ingenlunde at være retfærdigt. Man kan dog ikke bestride, at en Husstand, der har 3,000 Kr. at raade over, som i det af mig nævnte Tilfælde, er heldigere stillet end 2 enkelte Personer, der hver har 1,500, den virker med mere økonomisk Magt, kan bo bedre, indrette sig bekvemmere end i det modsatte Tilfælde. Jeg er sikker paa, at dette er forkert, og jeg er det saa meget mere, som jeg har alle Lovgivningsmagtens Faktorer paa min Side. Regeringen har jo forelagt, Folketinget vedtaget, Landstinget godkendt og oversendt til os en Indkomstskattelov, hvis § 7 har Regler, der sigte paa at raade Bod paa dette Forhold. Der staar der: „Familieoverhovedet beskattes af hele Husstandens Indkomst. Til Husstanden henregnes den med Manden samlevende Hustru, selv om hun har Særformue, naar Manden dog er raadig over Indkomsten af denne, samt „de af Familieoverhovedet